

Ang Aklat ni Joel at ang Laodiceang Iglesia Adventista del Séptimo Día — Bilang Tatlumpu't Pito

Jeff Pippenger
2026-01-29

Bilang Tatlumpu't Pito

Sa panaginip ni William Miller, ang “kaguluhan” sa pasimula—nang simulang guluhin ng mga tao ang mga hiyas—ay may nauna: tinipon muna ni Miller ang mga hiyas at tumawag, “Halika at tingnan.” Si Cristo, bilang ang lalaking may pangwalis ng dumi, ay gumamit ng walis upang walisin ang basura, tipunin ang mga hiyas sa isang higit na malaking sisidlan, at pagkatapos ay tinawag si Miller, “Halika at tingnan.” Kapag sinimulan ni Cristo ang Kanyang gawain ng pagwawalis, walang tao sa silid, sapagkat itinala ni Miller na, “may nabuksang pinto, at isang lalaki ang pumasok sa silid, nang lisanin iyon ng lahat ng mga tao; at siya, na may hawak na pangwalis ng dumi sa kanyang kamay, ay binuksan ang mga bintana, at sinimulang walisin ang dumi at basura mula sa silid.”

Kapag nakaalis na ang lahat ng tao, ang lalaking may walis na panlinis ay pumapasok sa silid. Noong 2023, pumasok ang lalaking may walis na panlinis sa walang laman na silid, sapagkat ang kilusan ng isang daan at apatnapu't apat na libo ay nawasak at nagkawatak-watak. Ang mga katotohanang kinakatawan ng mga Talahanayan ni Habakuk noong 2012 ay naibaon sa buntong basura, at walang laman ang silid. Ang lalaking may walis na panlinis ay Siya na dumating pagkaraan ni Juan Bautista, na ayon kay Juan ay may kalaykay sa Kaniyang kamay, at gagamitin Niya ang kalaykay na iyon upang lubos na dalisayin ang Kaniyang giikan.

Ako nga'y nagbabautismo sa inyo sa tubig sa pagsisisi; datapuwa't ang dumarating na kasunod ko ay lalong makapangyarihan kaysa sa akin, na hindi ako karapat-dapat magdala ng kaniyang mga panyapak; siya'y magbabautismo sa inyo sa Espiritu Santo at sa apoy; na nasa kaniyang kamay ang kalaykay, at kaniyang lilinis nang lubos ang kaniyang giikan, at titipunin ang kaniyang trigo sa kamalig; ngunit ang ipa'y susunugin niya sa apoy na hindi mapapatay. Nang magkagayo'y naparoon si Jesus mula sa Galilea hanggang sa Jordan kay Juan, upang siya'y bautismuhan ni Juan. Mateo 3:11-13.

Ang Galilea ay sagisag ng isang punto ng pagliko, at ang pook sa Jordan na pinuntahan ni Jesus upang magpabautismo ay pinangalanang Bethabara, na ang ibig sabihin ay “ang tawiran,” at minamarkahan nito ang dako kung saan tumawid ang sinaunang Israel patungo sa Lupang Pangako. Nang mabautismuhan si Jesus, saka siya naging Jesucristo. Ang Galilea, ang Jordan, ang Bethabara, at ang pagiging Cristo ni Jesus ay pawang nagbibigay-diin sa isang pagbabago ng dispensasyon, na siyang kinakatawan din ng isang pintuan, lalo na para sa mga taga-Filadelfia na pinagkalooban ng susi ng pintuang nagbubukas at nagsasara.

At sa anghel ng iglesia sa Filadelfia ay isulat mo: Ganito ang sabi ng Banal, ng Tunay, na nagtataglay ng susi ni David, na nagbubukas, at walang taong makapagsasara; at nagsasara, at walang taong makapagbubukas: Nalalaman ko ang iyong mga gawa; narito, inilagay ko sa harap mo ang isang pintuang bukas, na hindi maisasara ninuman; sapagkat ikaw ay may kaunting kapangyarihan, at iningatan mo ang aking salita, at hindi mo ikinaila ang aking pangalan. Apocalipsis 3:7, 8.

Nang “binuksan” ni Cristo ang “pinto” at “pumasok sa silid,” ang silid ay “Kanyang silid,” sapagkat lubos Niyang nililinis ang “Kanyang sahig.” Kung ito ay Kanyang sahig, ito ay Kanyang silid.

"Sa Capernaum, nanatili si Jesus sa mga pagitan ng Kaniyang mga paglalakbay na paroo't parito, at nakilala iyon bilang 'Kaniyang sariling bayan.' Ito ay nasa mga baybayin ng Dagat ng Galilea, at malapit sa mga hangganan ng marilag na kapatagan ng Gennesaret, kung hindi man nga mismong nasa ibabaw nito." *The Desire of Ages*, 252.

Pumapasok Siya sa Kanyang silid upang tipunin ang Kanyang trigo at upang tipunin at sunugin ang mga panirang-damo. Ang pagbabago ng dispensasyon na kinakatawan ng Galilea, ng Jordan, ng Betabara, at ng bautismo, yaong paglipat mula kay Juan tungo kay Jesus, ay umaayon sa paglipat ng Iglesia militante ng Laodicea patungo sa Iglesia matagumpay ng Filadelfia. Pumasok Siya sa Kanyang silid noong Hulyo ng 2023. Ipinikit ni Miller ang kanyang mga mata sa kaabalahan ng Hulyo 18, 2020, at nang iminulat niya ang kanyang mga mata, walang tao sa silid; ang katotohanan ay nalibing sa ilalim ng kamalian, at pagkatapos ay binuksan ng tagapagwalis ng dumi ang mga bintana at sinimulang walisin palabas ang mga kalat.

"Ang kaniyang kalaykay ay nasa kaniyang kamay, at kaniyang lubos na lilinis ang kaniyang giikan, at titipunin ang kaniyang trigo sa kamalig.' Mateo 3:12. Ito ay isa sa mga panahon ng pagdalisay. Sa pamamagitan ng mga salita ng katotohanan, ang ipa ay pinaghihiwalay sa trigo. Sapagkat sila ay lubhang palalo at nagtitiwala sa sariling katuwiran upang tumanggap ng saway, at labis na maibigin sa sanlibutan upang tanggapin ang isang buhay ng pagpapakumbaba, marami ang tumalikod kay Jesus. Marami pa rin ang gumagawa ng gayon. Sinusubok ang mga kaluluwa ngayon gaya ng mga alagad sa sinagoga sa Capernaum. Kapag ang katotohanan ay ipinakikintal sa puso, nakikita nila na ang kanilang mga buhay ay hindi naaayon sa kalooban ng Diyos. Nakikita nila ang pangangailangan ng ganap na pagbabago sa kanilang sarili; ngunit hindi sila nakahandang pasanin ang gawaing pagtatwa sa sarili. Kaya nagagalit sila kapag nahahayag ang kanilang mga kasalanan. Umalis silang natitiod, gaya ng pag-alis ng mga alagad kay Jesus, na nagbubulong-bulong, 'Ito'y mabigat na pananalita; sino ang makakarinig nito?'" *The Desire of Ages*, 392.

Sa huling araw ng 2023, na dumudugtong sa unang araw ng 2024, ang Leon ng lipi ni Juda ay nagsimulang unti-unting alisin ang tatak sa paghahayag ng Kaniyang sarili. Alinsunod sa tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok ng pag-aalis ng tatak sa Daniel 12, magkakaroon kung gayon ng tatlong pagsubok, na kinakatawan bilang "dinalisay, pinaputi, at sinubok."

At sinabi niya, Humayo ka, Daniel: sapagkat ang mga salita ay nakapinid at tinatakan hanggang sa panahon ng kawakasan. Marami ang dadalisayin, paputiin, at susubukin; ngunit

ang masasama ay gagawa ng kasamaan; at walang sinuman sa mga masasama ang makauunawa; ngunit ang marurunong ay makauunawa. Daniel 12:9, 10.

Ang unang anghel ay kumakatawan sa pagdadalisay, gaya ng ipinapatong ng nahatulang makasalanan ang kaniyang mga kasalanan sa hain sa looban, kung saan siya ay pinapawalang-sala sa pamamagitan ng dugo.

Ang dugo ay saka dinadala sa Dakong Banal, kung saan ang proseso ng pagpapabanal ng kabanalan ay isinasagisag bilang pagpapaputi sa pamamagitan ng paghuhugas sa dugo na nagmula sa looban. Doon nahahayag ang katwiran sa mga nagtatagumpay sa pamamagitan ng dugo at ng salita ng kanilang patotoo.

Pagkatapos ay sinusubok sila, at sa mga huling araw ay nasusumpungan silang sampung ulit na nakahihigit kaysa sa lahat ng iba pang mga pantas ng Babilonia. Ang ikatlong pagsubok ay yaong kung saan sila ay niluluwalhati sa Kabanal-banalang Dako at inatangi mula sa ibang uri ng mga nag-aangking pantas. Ang ikatlong pagsubok na iyon ay ang batas ng Linggo, at ang unang pagsubok ay ang panawagan ng unang anghel na bumalik sa mga saligan, sapagkat sa susunod na hakbang ay itinatayo ang templo. Ang susunod na hakbang na iyon ay ang mensahe ng paghihiwalay ng ikalawang anghel, na sinusundan ng pagsubok na lakmus ng ikatlong anghel.

Noong 2023, dumating ang unang anghel gaya ng ginawa Niya noong Agosto 11, 1840, nang Siya'y bumaba taglay ang mensahe tungkol sa Islam na nauukol sa ikalawang kapahamakan. Bumaba Siya gaya ng ginawa Niya noong 9/11, taglay ang mensahe tungkol sa Islam na nauukol sa ikatlong kapahamakan, at ang panawagang magbalik sa mga dating landas. Ang mga saligan ng kasaysayang Millerita ay itinatag nang matupad ang mensahe ng ikalawang kapahamakan noong Agosto 11, 1840. Pagkatapos ay bumaba ang anghel ng Pahayag kabanata sampu, na sa gayo'y naging tipo ng pagbaba ng anghel ng Pahayag kabanata labing-walo at ng pagdating ng ikatlong kapahamakan.

Si Josiah Litch ang makasaysayang pigura na kaugnay sa pagtatatag ng mga pundasyon noong Agosto 11, 1840. Ang pangalang "Josiah" ay nangangahulugang "ang pundasyon ng Diyos," at si haring Josias, sa banal na kasaysayan, ay kumakatawan sa reporma ni Josias, na kinapapalooban ng pagkakatuksa ng sumpa ni Moises, na nakabaon sa mga bunton ng basura sa santuwaryo, gaya ng pagkakabaon ng mga hiyas ni Miller sa silid.

Namatay si Haring Josias sa Megido, na siyang Armagedon ng Apocalipsis kabanata labing-anim. Ang reporma ni Josias ay katuparan ng hulang isinaad ng suwail na propeta, nang itindig ni Jeroboam ang dalawang dambana sa Bethel at sa Dan. Ang suwail na propetang iyon ay namatay sa pagitan ng asno at ng leon. Si Haring Josias ay tinukoy sa hula, sa pangalan, at ang kaniyang reporma ay bahagi ng hulang iyon, na kasama roon ang pahayag na ang magiging haring Josias ay gigibain ang mismong dambana kung saan hinarap ng suwail na propeta ang masamang haring Jeroboam.

Ang pangalang Josias ay nangangahulugang saligan ng Diyos, at tinupad ni haring Josias ang hulang ibinigay mga 340 taon bago ang kanyang paghahari. Pinangunahan niya ang isang

pagbabangong-espirituwal at reporma na sa wakas ay umabot sa dambanang doon hinarap ng propeta mula sa Juda si haring Jeroboam. Pagdating doon, winasak ni Josias ang dambana, gaya ng sinabi ng propesiya na gagawin niya. Ang dalawang dambana ni Jeroboam ay sinadyang mga huwad na kaparis ng templo sa Jerusalem, maging hanggang sa antas na itinatag ni Jeroboam ang mga huwad na araw ng kapistahan. Sa gayon, ginagawa lamang niya ang ginawa ni Aaron sa gintong guya. Ang paghihimagsik ni Aaron ay nasa saligan ng banal na kasaysayan ng sinaunang Israel. Ito ay naganap noong tinatanggap ni Moises ang Kautusan, na siyang saligan ng pamahalaan ng Diyos.

Ang paghihimagsik ni Aaron ay isang saligang paghihimagsik, at ito’y naulit nang itinatag ni Jeroboam ang sampung hilagang lipi bilang Israel. Sinaway ni Moises si Aaron, at si Moises ang alfa, o saligan, kaugnay kay Cristo na ang omega. Si Aaron at si Moises ay kumakatawan sa dalawang uri sa saligang paghihimagsik, at ang ikatlong uri ay ang mga bayani na tumindig na kasama ni Moises—ang mga Levita. Si Haring Jeroboam at ang propeta mula sa Juda ang dalawang uri sa saligang paghihimagsik ng Hilagang Kaharian, at muli ang mga Levita ang mga bayani.

Sa pasimulang paghihimagsik ni Jeroboam, sinaway siya ng propeta mula sa Juda at nagpahayag ng propesiya tungkol sa isang haring papangalanang “ang saligan ng Diyos”—si Josias. Ang katuparan ng ipinropesiyang repormasyon ay kinapapalooban ng ganito: noong sinimulan ni Josias ang kaniyang pagbabagong-buhay at repormasyon, natuklasan ang sumpa ni Moises, at ang pagbasa sa mga banal na salita ni Moises ay nagbigay-kapangyarihan sa isang pagbabagong-buhay at repormasyong nagsimula na. Si Josias, na malinaw na isang sagisag na propetiko, ay kumakatawan sa isang pagbabagong-buhay at repormasyong binibigyan ng kapangyarihan kapag natutuklasan ang isang propesiya mula sa mga kasulatan ni Moises.

Ang pundamental na paghihimagsik sa salaysay tungkol sa haring Jeroboam ay kinakatawan ng hari ng Israel, at gayundin ng propeta mula sa Juda na isinugo taglay ang isang banal na pahayag laban sa pundamental na paghihimagsik ni Jeroboam at mga tagubilin para sa propeta na tumutukoy kung aling landas ang dapat iwasan sa kaniyang pagbabalik sa Juda. Tinanggihan ng propeta mula sa Juda ang kahilingan ni Jeroboam na manatili, ngunit pagkatapos ay tinanggap niya ang paanyaya ng sinungaling na propeta ng Bethel, at sa gayon ay tinakda ang kaniyang kapalaran. Ang suwail na propeta ay mamamatay sa pagitan ng asno at ng leon, at pagkaraan ay ililibing sa libingan ng sinungaling na propeta.

Noong ika-11 ng Agosto, 1840, natupad ang isang hula ng ikalawang aba, at naipaglatag ang mga saligan ng Adbentismo. Inilahad ni Josiah Litch ang hula noong 1838, at sampung araw bago ang ika-11 ng Agosto, 1840 ay muling siniyasat at pinagtumpak niya ang kaniyang mga kalkulasyon at ipinanghulang ang ika-11 ng Agosto, 1840 ang magiging araw ng pagwawakas ng panginigibabaw ng Imperyong Ottoman, sa katuparan ng hulang ng ikalawang aba hinggil sa Islam.

Si Haring Josias ay sumasagisag sa pangwakas na pagbabangon at repormasyon, sapagkat ang bawat propeta ay nagsasalita nang higit na tuwiran hinggil sa mga huling araw kaysa sa alinmang naunang mga araw. Si Haring Josias ay sumasagisag sa pangwakas na pagbabangon at

repormasyon, at ang repormasyong iyon ay inilahad sa Banal na Kasulatan sa pamamagitan ng isang hula. Tinutukoy ng aklat ni Joel ang pangwakas na pagbabangon at repormasyon na magaganap sa hanay ng mga magiging isang daan at apatnapu't apat na libo. Dalawang hakbang ang pagbabangon ni Josias: nagsimula ito, saka isang hula ang naalisan ng tatak, na nagdagdag ng pagtulin sa gawaing iyon. Ang dalawang hakbang ay ang unang ulan at huling ulan, gaya ng inilahad sa aklat ni Joel, at natupad sa aklat ng Mga Gawa, at pagkatapos ay muling natupad sa kasaysayan ng mga Millerite.

Ang mga pundasyong paghihimagsik nina Aaron, Haring Jeroboam, at ng propeta mula sa Juda hanggang kay Haring Josias, at saka pa hanggang kay Josiah Litch, ay nagtutukoy ng isang linya ng patotoo hinggil sa pundasyong pagsubok. Ang pundasyong pagsubok ang unang pagsubok, na sinusundan ng pagsubok sa templo kapag inilalagay ang batong-pangtuktok. Pagkatapos niyon, dumarating ang ikatlong pagsubok, ang pagsubok na litmus.

Mula sa gintong guya, hanggang sa mga dambana ni Jeroboam sa Bethel at Dan, hanggang kay Haring Josias, hanggang kay Josiah Litch—ito'y kumakatawan sa sunod-sunod na mga hakbang na propetiko na humahantong sa saligang pagsubok ng 9/11. Nang bumagsak ang malalaking gusali ng New York noong 9/11, isang propesiya ng ikatlong aba ang tumukoy sa pagsubok na nananawagan ng pagbabalik sa mga dating saligang landas, sapagkat ang pagkakatulad ng 11 Agosto 1840 at 9/11 ay makikita ng sinumang Laodiceang Adbentista ng Ikapitong Araw na pumiling makakita. Ang pakikilahok ng Al Qaeda sa 9/11 ay madalas na pinagdududahan sa mga panahong ito ng mga teorya ng sabwatan na sa pangkalahatan ay totoo, ngunit ang Al Qaeda ay nangangahulugang "ang pundasyon," at nagsimula sila bilang isang organisasyon isang taon bago ang panahon ng wakas noong 1989, sa katunayan noong 11 Agosto 1988.

Kung hindi napapansin ang mga detalyeng ito hinggil sa propetikong simbolismo ng mga pundasyon, marami ang nawawala. Noong 9/11, sa unang hakbang ay inilatag ang mga pundasyon. Sa ikalawang hakbang, natatapos ang templo sa paglalagay ng batong-pantuktok. Ang ikatlong hakbang ay ang saradong pinto ng Batas sa Linggo. Mula noong 9/11 hanggang sa Batas sa Linggo, ang mensahe ay pangunahing nakatuon sa mga Adventista ng Ikapitong Araw na Laodiceano, sapagkat ang paghatol ay nagsisimula sa sambahayan ng Diyos, at nagtatapos para sa sambahayan ng Diyos sa Batas sa Linggo. Doon at noon mismo, ang Laodiceang Adventismo ng Ikapitong Araw ay pinalampasan; gaya ng mga Protestante sa kasaysayan ng mga Millerita, at ng mga Judio sa kasaysayan ni Cristo, at gaya rin ng mga namatay sa loob ng apatnapung taon sa kasaysayan ni Moises.

Ang ikatlong sa aba ng 9/11 ay inilarawan ng ikalawang sa aba noong Agosto 11, 1840, at sa antas na iyon ang dalawang palatandaan ay kapwa kinakatawan ng asno, ang unang sagisag ng Islam sa propesiya sa Biblia. Ang batas ng Linggo ang tanda ng hayop, at ang hayop na iyon ay madalas na inilarawan bilang isang leon, kaya't humahuwad sa Leon ng lipi ni Juda. Ang batas ng Linggo ang leon at ang suwail na propeta mula sa Juda ay namatay sa pagitan ng asno at ng leon, at inilibing sa gayon ding libingan ng sinungaling na propeta ng Bethel. Namatay siya sa panahong propetiko mula 9/11 hanggang sa batas ng Linggo, na siyang panahong propetiko mula sa asno hanggang sa leon. Ang panahon ng pagsubok na iyon ang libingan ng sinungaling na propeta ng Bethel, na

siyang nagpalibing sa suwail na propeta mula sa Juda sa sarili niyang libingan.

Ang kaharian ni Jeroboam—na inilarawan bilang huwad na katapat ng kaharian ng Juda, na kinaroroonan ng Jerusalem at ng templo—ay kumatawan sa mga Protestante sa kasaysayang Millerita, na hindi na bayan ng Diyos. Nawala sa kanila ang pagkakakilanlang pangtipan mula Agosto 11, 1840 hanggang sa "saradong pinto" noong Oktubre 22, 1844. Ang kasaysayang iyon ay tumutugma mula 9/11 hanggang sa batas sa Linggo, at dahil dito, ang suwail na propeta ng Juda ay inilibing sa iisang libingan kung saan inilibing din ang mga Protestanteng tumalikod, na kinakatawan ng sinungaling na propeta ng Bethel.

Sa pangkalahatan, si Haring Josias ay isang mabuting hari, ngunit siya ay namatay sa Megido, isang malinaw at tuwirang paglalapat sa Armagedon. Nalihis siya dahil sa pagtanggap ng tanggapin ang babalang mensahe ni Necho. Si Necho, ang hari ng Ehipto, at kaya nga ang hari ng timog, ay patungo upang makipagdigma laban sa Babilonya, ang hari ng hilaga. Si Josias ay kumakatawan sa mga taga-Juda na mamamatay sa Armagedon, sapagkat kanilang tinanggihan ang babalang mensahe tungkol sa labanan ng hari ng timog at ng hari ng hilaga sa Daniel 11:40-45. Ang mensaheng iyon ang naging saligan noong 9/11.

Ang unang pagsubok ay ang panawagan ng unang anghel na magbalik sa mga saligan.

Ang ikalawang pagsubok ay ang panawagan ng ikalawang anghel upang humiwalay at tapusin ang templo.

Ang ikatlong pagsubok ay ang pamantayang pagsubok ng ikatlong anghel hinggil sa selyo o sa tanda.

Ang unang pagsubok ay isang pagsubok sa mga saligan, at noong 2024, humigit-kumulang kalahati ng mga kasangkot sa mga pagpupulong sa Zoom hinggil sa Sabat ay umalis dahil sa kaisa-isang doktrinal na pagtatalo na kinakatawan sa tsart ng 1843. Ang pagtatalong iyon ay hinggil sa simbolong nagtatatag sa pangitain ng bayan ng Diyos sa mga huling araw. Sa kontrobersiya noong kapanahunan ng mga Millerita, iginigiit ng mga Protestante na si Antiochus Epiphanes, o ang Islam, ang kapangyarihang nagmamataas sa sarili, at nabubuwal, upang itatag ang pangitain sa talatang labing-apat ng Daniel labing-isa.

At sa mga panahong iyon, marami ang titindig laban sa hari sa timugan; gayon din, ang mga mandarambong mula sa iyong bayan ay magpapakataas upang itatag ang pangitain; ngunit sila'y mabubuwal. Daniel 11:14.

Ang tinutukoy bang “mga mandarambong ng iyong bayan” ay ang Islam o si Antiochus Epiphanes, o ang Roma, gaya ng itinukoy ni Miller? Nauunawaan ni Miller na ang mapanirang mga kapangyarihan ng paganismo at ng papalismo ay kapwa kumakatawan sa kapangyarihang nagpapakataas sa sarili, na bumagsak, at naging mga mandarambong ng bayan ng Diyos. Ang pangangatwirang ito ay inilalarawan sa tsart na “pinatnubayan ng kamay ng Diyos, at hindi dapat baguhin,” at ito ang kaisa-isang paglalarawan sa alinman sa mga talahanayan ni Habakuk na tumutukoy sa isang kaganapang walang tuwirang sanggunian sa Salitang propetiko. Ang pagtukoy sa tsart ay upang itampok ang nasabing saligang pangangatwiran bilang isang sagisag ng

naghihiwalay na kapangyarihan ng Salitang propetiko ng Diyos.

Noong 2024, humigit-kumulang kalahati ng grupo sa Zoom ay umalis dahil sa maling pagkaunawa na ang Estados Unidos ang siyang nagtatatag ng pangitain, at hindi ang Roma, na siyang buong husay na ipinagtanggol ng mga Millerita.

Ang pagdadalisay na nagsimula noong 2023 ay nagsimula nang pumasok si Cristo sa silid na tangan ang Kaniyang pamaypay, at ang pamaypay ay ang Kaniyang mga salita ng katotohanan. Nang Siya'y pumasok sa Kaniyang silid, ito'y walang tao, kaya't nagbangon Siya ng isang tinig sa ilang upang ihanda ang daan ng Panginoon. Ang tinig ay upang ihanda ang daan para sa biglang pagdating ng Sugo ng Tipan sa Kaniyang templo; ang Kaniyang templo ng isandaan at apatnapu't apat na libo.

Pagkatapos, noong 2024, dumating ang unang pagsubok: ang pagsubok sa mga saligan, ang pagsubok kung sino ang nagtatatag ng pangitain—yaong pangitaing nagpapaselyo sa nalabi. Ang panloob na pangitain na nagpapaselyo sa nalabi ay ang pangitain tungkol kay Kristo sa kabanata 10, at ang panlabas na pangitain ay ang pangitaing itinatag ng Antikristo, at ang Antikristo ay ang Roma. Isang panloob na pangitain kay Kristo at isang panlabas na pangitaing itinatag ng Antikristo. Ang nagpapaselyo ay ang pagpirmi sa katotohanan, kapwa sa espirituwal at sa pangkaisipan; at ang panloob na pangitain ng kabanata 10 ay yaong espirituwal, at ang panlabas na pangitain ng kabanata 11 ay yaong pangkaisipan. Ang pagkaunawa at katugmang karanasan sa kapwa mga pangitain ang kinakailangang pamantayan para sa sinumang maseselyuhan, gaya ng ipinakita ni Daniel sa unang talata ng Daniel kabanata 10.

Sa ikatlong taon ni Cyrus na hari ng Persia, may isang bagay na nahayag kay Daniel, na ang pangalang itinawag sa kaniya ay Belteshazzar; at ang bagay ay totoo, ngunit ang takdang panahon ay mahaba: at naunawaan niya ang bagay, at nagkaroon siya ng pagkaunawa sa pangitain. Daniel 10:1.

Ang alpha na pagsubok sa mga saligan ay hinggil sa talatang labing-apat ng Daniel kabanata labing-isa, at ito ay isang paralelo sa gayunding saligang pagsubok ng mga Millerita, at ang pagsubok na iyon ang kaisa-isang kontrobersiya mula sa kasaysayan ng mga Millerita na kinakatawan sa talahanayang ipinag-utos sa bantay ni Habakuk na isulat at gawing malinaw. Ang saligang pagsubok ng 2024 ay ang pagbaba ng unang anghel, gaya ng kinakatawan ng Agosto 11, 1840, 1888, at 9/11.

Ang anghel na iyon ay nanaog din bilang si Miguel, sapagkat si Miguel ang siyang muling bumuhay kay Moises, na, kasama si Elias, ay muling binuhay sa huling araw ng 2023. Ang pagkabuhay na maguli na iyon ay inilarawan ni Ezekiel bilang naisakatuparan sa pamamagitan ng isang propesiya hinggil sa apat na hangin, na tinatawag ni Sister White na ang galit na pinipigil na kabayo, na siyang Islam noong Agosto 11, 1840 at noong 9/11. Ang pagsubok na Alpha ay ang panlabas na pangitaing saligan. Ang pagsubok na Omega ay magiging isang panloob na pangitaing pangtuktok.

Bakit magkakaroon ng isang pagsubok na Alfa at isang pagsubok na Omega na susundan pa ng ikatlong pagsubok? Ito mismo ang isyung aking tinutukoy. Ang Alfa na pangitain ng panlabas na pagsubok ng 2024 ay ang una sa tatlong pagsubok. Ang batayang pagsubok na iyon ay dapat na maipasa upang makilahok sa pangsukdol na pagsubok na Omega. Ang dalawang pagsubok na iyon ay may ibang likas na propetiko kaysa sa ikatlong pagsubok. Ang ikatlong pagsubok ay isang litmus test na nagpapatunay kung ang kandidato ay tunay na nakapasa sa naunang dalawang hakbang.

Ang unang pagsubok ay ang pundasyon, at ang ikalawang pagsubok ay ang templong ganap na naitayo. Ang pundasyon ng templo ay inilatag sa kasaysayan ng unang dekreto lumabas mula sa Babilonia. Sa kasaysayan ng ikalawang dekreto, ganap na naitayo ang templo. Iba ang ikatlong dekreto, sapagkat sa dekreto ng iyon ay naibalik ang pambansang soberanya ng Juda, na nagkaloob sa kanila ng kapangyarihang usigin ang mga krimeng sibil at pangrelihiyon. Sa ikatlong dekreto, muling naibalik ang paghatol. Noong 2024, ang pundasyong pagsubok na alpha ay binukod ang mga nasa halos hungkag na silid ng lalaking tagawalis ng alikabok.

Ang pagsubok na Omega ay kung saan natatapos ang templo, na sinasagisag ng paglalagay ng batong-pantuktok. Ang pagkakumpleto ng templo ay ang iglesiang nagtatagumpay na naitatag kapag inalis ang mga panirang-damo. Ang pagkakumpleto ng templo sa panaginip ni Miller ay nang ang mga hiyas ay muling inihagis sa mas malaking baul "nang walang anumang nakikitang pagpapagal ng taong naghagis sa mga iyon." Matapos kilalanin ni Miller ang lalaking may brush na panlinis ng dumi na naghahagis ng mga hiyas sa mas malaking baul, tinapos niya ang kaniyang patotoo sa mga salitang, "Sumigaw ako sa labis na kagalakan, at ang sigaw na iyon ang nagpagising sa akin."

Pansinin na ang malakas na sigaw ni Miller na gumigising ay pinalakas ng "kagalakan." Ang "kagalakan" ay sagisag ng mga binabanggit sa Joel na may "bagong alak," at ang "kahihyan" ay sumasapit sa ibang mga manginginom ng alak na nahiwalay sa bagong alak. Ang Sigaw sa Hatinggabi na gumigising kay Miller ay sumusunod matapos ihagis ng lalaking may brotsang panlinis ng dumi ang mga hiyas sa mas malaking baul. Ang mas malaking baul ay puno ng mga hiyas na inihiwalay mula sa basura at inihagis sa baul, na siyang kapwa ang templo ng isang daan at apatnapu't apat na libo at ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi. Ang templo ay natatapos sa ikalawang atas, o sa ikalawang anghel, o sa ikalawa at omega na pagsubok. Sa panaginip ni Miller, ang omega na pagsubok ay kinakatawan sa pagbubukas ng mga dungawan ng langit.

At narinig ko na wari'y tinig ng isang malaking pulutong, at gaya ng ugong ng maraming tubig, at gaya ng tinig ng makapangyarihang mga kulog, na nagsasabi, Aleluya: sapagkat ang Panginoong Diyos na Makapangyarihan sa lahat ay naghahari. Magalak tayo at magdiwang, at ibigay natin sa kanya ang karangalan; sapagkat dumating na ang kasalan ng Kordero, at ang kanyang asawa ay naghanda na. At ipinagkaloob sa kanya na siya'y magsuot ng pinong lino, malinis at maputi; sapagkat ang pinong lino ay ang katuwiran ng mga banal. At sinabi niya sa akin, Isulat mo: Mapapalad ang mga tinawag sa hapunang pangkasal ng Kordero. At sinabi niya sa akin, Ito ang mga tunay na salita ng Diyos. Apocalipsis 19:6-9.

Noong Oktubre 22, 1844, ang “apat na pagparito ni Cristo” ay natupad, at ang bawat isa sa apat na pagparitong iyon ay mas ganap na matutupad sa nalalapit na batas ng Linggo. Naparito Siya bilang Sugo ng Tipan, bilang katuparan ng pagdadalisay at paglilinis ng mga Levita sa Malakias 3. Naparito Siya upang tumanggap ng isang kaharian, bilang katuparan ng Daniel 7:13. Naparito Siya upang dalisayin ang santuwaryo, bilang katuparan ng Daniel 8:14, at naparito rin Siya sa kasalan. Nagaganap ang kasalan kapag naihanda na ng nobya ang kaniyang sarili.

'Kapag ang bunga ay nahinog na, agad niyang ipinapasok ang karit, sapagkat dumating na ang pag-aani.' Si Cristo ay naghihintay na may masidhing pananabik sa pagpapamalas ng Kaniyang sarili sa Kaniyang iglesia. Kapag ang likas ni Cristo ay lubos na nasasalamon sa Kaniyang bayan, kung magkagayon Siya'y paririto upang angkinin sila bilang Kaniyang sariling pag-aani. Christ's Object Lessons, 69.

Ang "sanlibutan ay maaari lamang mabalaan," ayon sa inspirasyon, sa pamamagitan ng "pagkakita sa kalalakihan at kababaihan" na may selyo ng Diyos sa panahon ng krisis ng batas sa Araw ng Linggo.

Ang gawain ng Espiritu Santo ay ang pagsumbat sa sanlibutan tungkol sa kasalanan, sa katuwiran, at sa kahatulan. Maaaring balaan lamang ang sanlibutan sa pamamagitan ng pagkakita na ang mga sumasampalataya sa katotohanan ay pinabanal sa pamamagitan ng katotohanan, na kumikilos ayon sa mataas at banal na mga simulain, na sa isang mataas at marangal na diwa ay ipinakikita ang hangganang naghihiwalay sa mga nag-iingat ng mga utos ng Diyos at sa mga yumuyurak sa mga ito sa ilalim ng kanilang mga paa. Ang pagpapabanal ng Espiritu ang siyang nagpapakilala sa kaibhan sa pagitan ng mga may tatak ng Diyos at ng mga nagpapangilin ng huwad na araw ng kapahingahan. Kapag dumating ang pagsubok, maliwanag na mahahayag kung ano ang tanda ng hayop. Ito ang pangilin ng Linggo. Ang mga yaong, matapos marinig ang katotohanan, ay patuloy na itinuturing na banal ang araw na ito; sila'y nagtataglay ng lagda ng tao ng kasalanan, na nag-akalang baguhin ang mga panahon at mga kautusan. Bible Training School, Disyembre 1, 1903.

Kapag ang kasintahang babae ay nakapaghanda na, dumating na ang pag-aani. Nagsisimula ang pag-aani sa pagtitipon ng handog ng unang bunga ng trigo na itinataas bilang iwinawagayway na handog, isang panandang watawat. Una, ang mga unang bunga, na siyang isang daan at apatnapu't apat na libo sa Aklat ng Pahayag, ay tinipon, at saka ang ibang kawan, na siyang dakilang karamihan. Ang panandang watawat ay ang kanyang makapangyarihang hukbo, at ang kanyang makapangyarihang hukbo ay nakadami ng pinong puting lino. Sa kasalan, ang templo ng isang daan at apatnapu't apat na libo ay natapos na bago sumapit ang paghatol ng batas sa Linggo, at ang templong iyon ay hindi lamang ang mas malaking kaha ni Miller, kundi ang iglesiang nagtatagumpay na nagtataglay ng lahat ng mga kaloob, kabilang ang espiritu ng propesiya.

At ako'y nagpatirapa sa kanyang mga paa upang siya'y sambahin. At sinabi niya sa akin, Huwag mong gawin iyan: ako'y kapwa lingkod mo at ng iyong mga kapatid na nagtataglay ng patotoo ni Jesus: sambahin mo ang Diyos: sapagkat ang patotoo ni Jesus ay ang diwa ng propesiya. Apocalipsis 19:10.

Ang isang daan at apatnapu't apat na libo ay yaong mga nagtataglay ng patotoo ni Jesus, at ang patotoo ni Jesus ay inilalahad na "lina sa lina" sa kapwa Bibliya at sa Espiritu ng Propesiya. Kapag ang kilusang Laodiceano ng isang daan at apatnapu't apat na libo ay nagbabagong-anyo tungo sa kilusang Filadelfiano ng isang daan at apatnapu't apat na libo, silang lahat ay gagamit ng metodolohiyang "lina sa lina" upang iharap ang kanilang patotoo. Ang patotoong iyon ay isang pagsasanib ng dibinong dugo at ng makataong saksi.

At kanilang dinaig siya sa pamamagitan ng dugo ng Kordero, at sa pamamagitan ng salita ng kanilang patotoo; at hindi nila inibig ang kanilang mga buhay hanggang sa kamatayan.
Apocalipsis 12:11.

Ang patotoo ng sangkatauhan na pinagsanib sa dugo ng Pagka-Diyos ay ang patotoo ni Moises at ng Kordero. Si Moises ang sangkatauhan, ang Alpha kaugnay ng dugo ng pagka-Diyos ng Korderong Omega. Naipanumbalik ang lahat ng mga kaloob sa sandaling ihanda ng kasintahang babae ang kaniyang sarili, at, gaya ng isang makapangyarihang hukbong nararamtan ng puting lino, tumatayo siya bilang watawat ng sumusulong na hukbo ng Panginoon. Nagsisimula ang pagmartsa sa labanan na iyon kapag ang kasintahang babae ay nahanda na at nararamtan ng puti; at yaon ang sandali na nabubuksan ang mga bintana ng langit, gaya ng nangyari sa panaginip ni Miller.

At nakita kong nabuksan ang langit, at narito, isang puting kabayo; at ang nakasakay rito ay tinatawag na Tapat at Totoo, at sa katuwiran siya'y humahatol at nakikipagdigma. Ang kaniyang mga mata ay gaya ng liyab ng apoy, at sa kaniyang ulo ay maraming korona; at siya'y may isang pangalang nakasulat na walang sinumang nakaaalam kundi siya lamang. At siya'y nararamtan ng kasuutang binabad sa dugo: at ang kaniyang pangalan ay tinatawag na Ang Salita ng Diyos. At ang mga hukbong nasa langit ay sumusunod sa kaniya na nakasakay sa mga puting kabayo, na nararamtan ng pinong lino, puti at malinis. At mula sa kaniyang bibig ay lumalabas ang isang matalas na tabak, upang sa pamamagitan nito ay hampasin niya ang mga bansa: at pamamahalaan niya sila sa pamamagitan ng tungkod na bakal: at kaniyang tinatapkan ang pisaan ng ubas ng kabagsikan at poot ng Diyos na Makapangyarihan sa lahat. At siya'y may pangalang nakasulat sa kaniyang kasuutan at sa kaniyang hita, HARI NG MGA HARI, AT PANGINOON NG MGA PANGINOON. Apocalipsis 19:11-16.

Kapag ang tagapagwalis ng dumi ay pumapasok sa bakanteng silid at binubuksan ang mga bintana, tinitipon niya ang mga hiyas at inilalagak ang mga ito sa mas malaking omega na sisidlan. Itutukoy ni James White ang mga hiyas na iyon bilang bayan ng Diyos, ngunit sasabihin sa iyo ni William Miller na ang mga sagisag ay may higit sa isang kahulugan, at ang mga hiyas ay kumakatawan hindi lamang sa mga saligang katotohanang nangalat, kundi pati sa mga nangalat na hiyas na nasa koronang nakataas, na kumakatawan sa kaharian ng kaluwalhatian ni Cristo.

At ililigtas sila ng Panginoon nilang Diyos sa araw na yaon, gaya ng kawan ng kaniyang bayan; sapagkat sila'y magiging gaya ng mga batong hiyas ng isang putong, na itataas na parang watawat sa ibabaw ng kaniyang lupain. Zacarias 9:16.

Ang omega, ang ikalawang pagsubok matapos ang saligang alpha na pagsubok ng Roma na nagtatatag ng pangitain, ay ang pangwakas na pagsubok na omega. Ito ang pagsubok ng pagwawakas ng templo, na nauuna sa ikatlong pamantayang pagsubok ng paghatol. Pinadadalisyang pagsubok ang dalawang uri ng mga mananamba mula sa isa't isa, inihihwalay ang marurunong at ang mga hangal batay sa langis, na siyang mensahe, o, gaya ng itinukoy ni Sister White sa kaniyang komentaryo hinggil sa sinagoga sa Capernaum, ang "mga salita ng katotohanan".

Ang Capernaum ang lugar kung saan, ayon sa Juan 6:66, iniwan si Jesus ng pinakamaraming alagad sa isang pagkakataon, at ang mga alagad na iyon ay hindi na nagbalik. Bilang pinakamalaking pagsubok sa pagiging alagad sa kapanahunan ni Cristo, ang Capernaum ay isang sagisag ng Omega na pagsubok sa pagiging alagad sa kapanahunan ni Cristo, na siya namang magiging tipo ng Omega na pagsubok sa pagiging alagad sa tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok na nagsimula noong 2023. Sa Capernaum, ang pagsubok ay isinagisag ng Tinapay mula sa Langit, at tinukoy nito ang kabiguan ng mga Judio sa konteksto ng kanilang kawalan ng kakayahang umunawa sa propesiya, dahil sa kanilang kawalang-loob na tanggapin na kapag si Jesus ay nagsalita tungkol sa mga bagay na likas, iyon ay dapat unawain sa espirituwal na aplikasyon.

Ipagpapatuloy natin ang mga ito sa susunod na artikulo.

Ang pananalita ni Cristo sa sinagoga hinggil sa tinapay ng buhay ang naging punto ng pagbabago sa kasaysayan ni Judas. Narinig niya ang mga salitang: "Malibang kainin ninyo ang laman ng Anak ng tao, at inumin ang Kanyang dugo, wala kayong buhay sa inyo." Juan 6:53. Nakita niyang ang iniaalok ni Cristo ay espirituwal na kabutihan sa halip na makamundong kabutihan. Ipinagpalagay niyang siya'y may malayong pananaw, at inakalang nakikita niya na si Jesus ay hindi pararangalan, at na hindi Siya makapagkakaloob ng mataas na katungkulan sa Kanyang mga tagasunod. Nagpasya siyang huwag iugnay ang sarili kay Cristo nang lubhang malapit, upang siya'y makaiwalay. Siya'y magmamasid. At nagmasid nga siya.

"Mula noon ay ipinahayag niya ang mga pagdududang nagdulot ng pagkalito sa mga alagad. ..." The Desire of Ages, 719.

Unang Pagsubok

Dahil sa titig na ipinukol ni Jesus kay Judas na makasarili, natiyak ni Judas na tinagos ng Panginoon ang kanyang pagkukunwari at nabasa ang kanyang hamak at kasuklam-suklam na pagkatao. Ito ay isang mas tuwirang saway kaysa sa anumang natanggap na ni Judas dati. Napukaw dito ang kanyang poot, at sa gayo'y nabuksan ang isang pintuan na pinasukan ni Satanas upang pamahalaan ang kanyang mga pag-iisip. Sa halip na magsisi, binalak niya ang paghihiganti. Tinuklaw ng pagkakabatid sa kanyang kasalanan, at naudyukan hanggang sa pagkabalih sapagkat nahayag ang kanyang pagkakasala, tumindig siya mula sa dulang at pumaroon sa palasyo ng punong saserdote, kung saan nasumpungan niya ang kapulungang natitipon. Napuspos siya ng espiritu ni Satanas, at kumilos na tulad ng isang nabawian ng katinuan. Ang gantimpalang ipinangako kapalit ng pagkakanulo sa kanyang Panginoon ay tatlumpung pirasong pilak; at sa halagang di-hamak na mas mababa kaysa sa halaga ng sisidlan

ng pabango ay ipinagbili niya ang Tagapagligtas.

Sa diwa at sa gawa, marami ang kawangis ni Judas. Hangga't may katahimikan hinggil sa batik ng salot na nasa kanilang pagkatao, walang nakikitang hayagang pagkaalit; ngunit kapag sinasaway sila, napupuspos ng kapaitan ang kanilang mga puso. Youth Instructor, Hulyo 12, 1900.

Ang Ikalawang Pagsubok

“Bago ang Paskuwa ay nakipagkita na si Judas sa ikalawang pagkakataon sa mga saserdote at mga eskriba, at pinagtibay ang kasunduang ibigay si Jesus sa kanilang mga kamay. . . . Natisod na ngayon si Judas sa ginawa ni Cristo na paghuhugas ng mga paa ng Kanyang mga alagad. Kung kaya ni Jesus na magpakababa nang gayon, naisip niya, hindi Siya maaaring maging hari ng Israel. Nawasak ang lahat ng pag-asa sa pangsanlibutang karangalan sa isang kahariang panlupa. Natiyak si Judas na walang anumang mapapakinabangan sa pagsunod kay Cristo. Matapos niyang makita, ayon sa akala niya, na ibinaba Niya ang Kanyang sarili sa kahihyan, lalo siyang napagtibay sa kanyang pasya na itatwa Siya, at ipahayag na siya’y nalinlang. Sinapian siya ng isang demonyo, at nagpasiya siyang tapusin ang gawaing napagkasunduang gagawin niya sa pagtataksil sa Kanyang Panginoon.” The Desire of Ages, 645.

Ang Pangwakas na Pasya

Sa pagkabigla at pagkalito sa pagkabunyag ng kaniyang layunin, dali-daling tumindig si Judas upang lisanin ang silid. 'Nang magkagayo'y sinabi ni Jesus sa kaniya, Ang ginagawa mo, gawin mo agad. . . . Siya nga, nang matanggap niya ang subo, pagdaka'y lumabas: at gabi na.' Gabi nga iyon sa taksil nang siya'y tumalikod kay Cristo tungo sa kadiliman sa labas.

Hanggang sa ginawa ang hakbang na ito, hindi pa nalalampasan ni Judas ang hangganan kung saan maaari pa siyang magsisi. Ngunit nang iwan niya ang presensiya ng kaniyang Panginoon at ng kaniyang mga kapuwa alagad, naipasiya na nang pangwakas. Nalampasan na niya ang hangganan.

Kamangha-mangha ang kahabaan ng pagtitiis ni Jesus sa Kaniyang pakikitungo sa kaluluwang ito na tinutukso. Walang anumang maaaring gawin upang ilitas si Judas ang hindi ginawa. Matapos siyang makipagtipan nang makalawa upang ipagkanulo ang Kaniyang Panginoon, binigyan pa rin siya ni Jesus ng pagkakataon sa pagsisisi. Sa pagbasa sa lihim na layon ng puso ng taksil, ibinigay ni Cristo kay Judas ang panghuling, nakapanghihimok na katunayan ng Kaniyang pagka-Diyos. Ito, para sa huwad na alagad, ang huling panawagan sa pagsisisi. Wala ni isang panawagang maihahayag ng maka-Diyos at makataong puso ni Cristo ang ipinagkait. Ang mga alon ng awa, na itinaboy ng matigas na kapalaluan, ay nagbalik na may higit na malakas na daluyong ng pag-ibig na nagpapasuko. Ngunit bagaman nagulat at nabahala sa paglalantad ng kaniyang sala, lalo lamang tumibay ang kaniyang pasiya. Mula sa hapunang sakramental lumabas siya upang ganapin ang gawaing pagkakanulo.

"Sa paghayag ng sa aba kay Judas, si Cristo ay mayroon ding layuning may habag para sa Kaniyang mga alagad. Sa gayon ay ibinigay Niya sa kanila ang pangwakas na katibayan ng Kaniyang pagiging Mesiyas. 'Sinasabi Ko na sa inyo bago pa ito mangyari,' wika Niya, 'upang,

kapag ito'y naganap, kayo'y sumampalatayang Ako nga.' Kung nanatiling tahimik si Jesus, na waring walang kaalaman sa darating sa Kaniya, maaaring inisip ng mga alagad na ang kanilang Panginoon ay walang banal na paunang kaalaman, at na Siya'y nabigla at naipagkanulo sa mga kamay ng mararahas na pulutong ng mga mamamatay-tao. Isang taon bago nito, sinabi na ni Jesus sa mga alagad na pumili Siya ng labindalawa, at na ang isa ay diablo. Ngayon, ang Kaniyang mga salita kay Judas, na nagpapakitang lubos na nalalaman ng Kaniyang Panginoon ang pagtataksil nito, ay magpapatibay sa pananampalataya ng mga tunay na tagasunod ni Cristo sa panahon ng Kaniyang pagpapakababa. At kapag dumating si Judas sa kaniyang kakila-kilabot na wakas, aalalahanin nila ang sa aba na ipinahayag ni Jesus laban sa taksil." *The Desire of Ages*, 653-655.